

Sygn. akt. IV Ka 1272/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Grzegorz Szepelak

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowacki

SSR del do SO Magdalena Krośnicka (spr.)

Protokolant: Jowita Sierańska

przy udziale Tomasza Fedyka Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015r.

sprawy **A. S.**

oskarżonego z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy

z dnia 24 września 2014 r. sygn. akt II K 675/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **za podstawę skazania oskarżonego przyjmuje przepis art. 178 a § 1 k.k.,**

b) **na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wobec oskarżonego A. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat;**

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 1272/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 września 2014 roku w sprawie o sygn.. akt II K 675/14 Sąd Rejonowy w Oleśnicy uznał A. S. za winnego tego, że w dniu 22 lipca 2014 roku w O. na ul. (...) kierował po drodze publicznej samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikami pomiaru 2,62 promila i 2,70 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, odpowiadający stężeniu alkoholu we krwi, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy Wydział II Karny z dnia 2 lipca 2012 roku sygn.. akt II K 621/12, to jest występku z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W punkcie II części dyspozytywnej wyroku Sąd, na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł również wobec oskarżonego środek karny w

postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, zaliczając na jego poczet, na podstawie art. 63 § 2 k.k. okres zatrzymania mu prawa jazdy od dnia 2 lipca 2014 roku oraz zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Oleśnicy zaskarżając powyższy wyrok na korzyść oskarżonego A. S. w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając wyrokowi obrazę prawa materialnego, a to przepisu art. 71 § 1 k.k. polegającą na bezpodstawnym wymierzeniu oskarżonemu o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. kary grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, przy jednoczesnym skazaniu oskarżonego A. S. na bezwzględną karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy. W dalszej części Prokurator zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego A. S. w części dotyczącej orzeczenia o karze i środkach karnych, zarzucając rażącą niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności oraz środków karnych w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających, a w szczególności stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, nagminności tego typu przestępstw, stanu nietrzeźwości oskarżonego, a nade wszystko celów zapobiegawczych i wychowawczych jakie ma osiągnąć kara w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu zbyt łagodnej kary i środka karnego. W oparciu o powyższy zarzut Oskarżyciel Publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez wyeliminowanie z treści skarżonego wyroku orzeczenia o wymierzeniu oskarżonemu A. S. kary grzywny i wymierzenie za zarzucony mu czyn kary 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczenie środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, świadczenia pieniężnego w wysokości 1.000 zł, zaliczenia okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także zasądzenie kosztów, w tym wymierzenie opłaty sądowej.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy wywiódł także obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego, zarzucając wyrokowi:

- obrazę przepisów prawa procesowego, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 424 § 2 k.p.k. polegającą na sprzeczności sentencji wyroku z treścią tego uzasadnienia, skutkującą niezgodnością orzeczonej w sentencji sankcji karnej z treścią pisemnego uzasadnienia wyroku;
- obrazę przepisów prawa procesowego, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez pominięcie dowodów przy budowaniu podstawy dowodowej orzeczenia, która skutkowałą nieuwzględnieniem przesłanek zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego;
- błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na dokonaniu przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych nie mających oparcia w przeprowadzonych dowodach, przejawiający się w nieuprawnionym przyjęciu, iż wobec postawy oskarżonego A. S. nie istnieje pozytywna prognoza, która pozwala na zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, co skutkowało niezastosowaniem przez Sąd I instancji normy wyrażonej w art. 69 § 1 i 2 k.k. podczas, gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika okoliczność przeciwna.

Z ostrożności procesowej obrońca zarzucił również wyrokowi:

- obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 71 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie i orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny w sytuacji orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności;
- rażącą niewspółmierność kary wynikającą z orzeczenia wobec oskarżonego A. S. bezwzględnej kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy okoliczności sprawy przemawiają za orzeczeniem warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o:

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z: zaświadczenia (...) od (...) znajdującej się w przychodni (...) w O. na okoliczność, czy oskarżony jest uczestnikiem terapii, zaświadczenia lekarskiego z dnia 20 grudnia 2013 roku wydanego przez (...) Zespół Szpitali w O. oraz z karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 19 lipca 2012 roku wystawionej przez (...) Zespół Szpitali w O.;
- zmianę zaskarżonego wyroku polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonego A. S. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata,

ewentualnie w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku o

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wniesiona przez obrońcę oskarżonego A. S. apelacja jest częściowo zasadna i skutkować musiała zmianą zaskarżonego wyroku. W świetle powyższego za niezasadną uznał Sąd Okręgowy apelację wniesioną przez Oskarżyciela Publicznego.

Nie budzi wątpliwości, do czego również przyznał się w pisemnym uzasadnieniu Sąd I instancji, że wymierzenie oskarżonemu A. S. kary grzywny w punkcie II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku było niedopuszczalne wobec wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszania jej wykonania. Niemniej jednak dokumenty dołączone przez obrońcę oskarżonego do wniosku dowodowego z dnia 12 marca 2015 roku potwierdziły, że w dniu 10 stycznia 2015 roku nastąpiło zatarcie prawomocnego skazania oskarżonego A. S. za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 2 lipca 2012 roku, sygn. akt II K 621/12, co skutkowało koniecznością zmiany zaskarżonego wyroku, poprzez wyeliminowanie przez Sąd Odwoławczy z podstawy skazania oskarżonego A. S. przepisu art. 178a § 4 k.k. i przyjęcie, iż czyn, którego dopuścił się oskarżony stanowił występki z art. 178a § 1 k.k. Fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. lub wymienione w art. 178a § 4 k.k. zaistniały w dacie prawomocnego wyrokowania co do popełnienia czynu, uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 k.k. także wtedy, gdy do popełnienia przypisanego czynu doszło przez upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania (tak też postanowienie SN z 21.08.2012 r., (...) 59/12). Przypisanie oskarżonemu przez Sąd II instancji popełnienia występkę z art. 178a § 1 k.k., a zatem w formie podstawowej, skutkowało zawieszeniem na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby. Nie budzi bowiem wątpliwości, że surowsza odpowiedzialności karna jest przewidziana jedynie dla sprawcy dopuszczającego się przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. a zatem osoby uprzednio skazanej za czyny z art. 178a § 1 k.k., 173 k.k., 174 k.k., 177 k.k. lub 355 § 2 k.k. Wobec zatarcia prawomocnego skazania oskarżonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 2 lipca 2012 roku, oskarżony A. S. odzyskał status osoby uprzednio niekaranej (potwierdzeniem czego jest dołączona przez obrońcę i znajdująca się w aktach sprawy aktualna karta karna A. S.), co skutkowało złagodzeniem wymierzonej sankcji karnej i skorzystaniem z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd Odwoławczy mając na uwadze postawę oskarżonego, który jak wynika z uzyskanego w postępowaniu odwoławczym zaświadczenia (...) od (...) z dnia 10 lutego 2015 roku, podjął leczenie przeciwalkoholowe, regularnie uczestniczy w spotkaniach z terapeutą, utrzymując abstynencję, przyjął wobec A. S. pozytywną prognozę kryminalistyczną na przyszłość. Mając nadto na uwadze uprzednią niekaralność oskarżonego Sąd II instancji uznał, iż kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni w wystarczającym stopniu cele wychowawcze i zapobiegawcze w stosunku do oskarżonego A. S.. Sąd Okręgowy nie uwzględnił jednak wniosku obrońcy o zawieszenie warunkowe wykonania kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, uznając, iż byłby to okres zbyt krótki w świetle stanu nietrzeźwości, w jakiej w chwili czynu znajdował się oskarżony A. S.. W chwili zatrzymania oskarżony miał bowiem 2,62 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu z tendencją wzrostową. Nadto oskarżony poruszał się w godzinach wieczornych główną ulicą (...), stwarzając znaczne zagrożenie dla pozostałych uczestników ruchu. Z tych względów, zdaniem Sądu Okręgowego okres próby winien być odpowiednio długi. Wobec warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, nie zachodziła potrzeba wyeliminowania orzeczenia Sądu I instancji o karze grzywny, orzeczonej na podstawie art. 71 § 1 k.k. w punkcie II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Niewątpliwie wobec warunkowego zawieszenia wymierzonej kary pozbawienia wolności, orzeczona kara grzywny, obok środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, stanowić będzie dla oskarżonego realną dolegliwość, spełniając tym samym swe wychowawcze i zapobiegawcze cele.

Jednocześnie wobec przyjęcia uprzedniej niekaralności oskarżonego A. S., za rażąco surową należało uznać propozycję zmiany wyroku Sądu I instancji w zakresie orzeczenia o karze i środkach karnych, zawartą w środku odwoławczym wywiedzionym przez Prokuratora. Niewątpliwie w realiach niniejszej sprawy, orzeczenie wobec oskarżonego A. S. kary w postaci bezwzględnej i podwyższenie orzeczonego środka karnego z 2 do 3 lat, byłoby reakcją zbyt surową i sprzeczną z poczuciem sprawiedliwej odpłaty za przypisany oskarżonemu występpek. Wobec zawieszenia przez Sąd Okręgowy wykonania orzeczonej przez Sąd I instancji kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, niezasadny okazał się być również wniosek Prokuratora o wyeliminowanie z treści skarżonego wyroku orzeczenia o wymierzeniu oskarżonemu A. S. kary grzywny.

W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze wydano na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.